

Türk Tabipleri Birliđi

Turkish Medical Association

T.C. SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŐKANLIĐI
Sosyal Güvenlik Kurumu Ziyabey Cad.
No:6 06520 Balgat/ANKARA

2268/2024

25.04.2024

T.C. SOSYAL GÜVENLİK KURUMU BAŐKANLIĐI
ANKARA

Konu: Muayenehanelerde düzenlenen reçete ve istirahat raporları.

Bilindiđi üzere muayenehane hekimleri tarafından hastaya düzenlenen reçete bedelleri Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanmamakta, istirahat raporlarına da doğrudan geçerlilik tanınmamaktadır.

Oysa muayenehaneler, 15.02.2008 tarihli, 26788 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Özel Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik kapsamında yer alan, standartları bu Yönetmelikte düzenlenmiş bulunan birinci basamak özel sağlık kuruluşlarındandır. Nitekim anılan Yönetmeliğin “Kapsam”ı düzenleyen 2. Maddesi, “Tanımlar”ı düzenleyen 3. Maddesi ve “Sağlık Kuruluşlarının “Türleri”ni düzenleyen 5. Maddesi ile Yönetmelik kapsamında sağlık kuruluşları içinde sayılan muayenehane “Poliklinik ve muayenehane” başlıklı 7. Maddesinde “bir tabip tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere müstakilen açılan, bu Yönetmelik ile belirlenen asgari şartları taşıyan ve bu Yönetmelikte tanımlanan tıbbi işlemlerin yapılabildiği sağlık kuruluşu” şeklinde ifade edilmiştir.

Ne var ki 24.03.2013 tarihli 28597 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Sosyal Güvenlik Kurumu Sağlık Uygulama Tebliđi’nin 1.4.1.B maddesinde “Birinci basamak özel sağlık kuruluşu”, evde bakım merkezleri veya birimler, işyeri sağlık ve güvenlik hizmeti sunulan birimler, özel poliklinikler, ağız ve diş sağlığı hizmeti veren özel sağlık kuruluşları, 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun kapsamında serbest faaliyet gösteren eczaneler ile sınırlandırılmıştır.

Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından çıkartılan Tebliđe muayenehanelerin birinci basamak özel sağlık kuruluşları arasında sayılmaması, normlar hiyerarşisine göre Tebliđ karşısında üst hukuk normu niteliğinde olan Özel Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğe aykırı olup bu nedenle muayenehanelerde verilen tedavilerin, düzenlenen reçete ve istirahat raporunun Kurum işlemlerinde dikkate alınmaması da hukuka uygun bulunmamaktadır.

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun’un 1.maddesi uyarınca, tıp fakültesinden diploma sahibi olan hekimlerin hasta tedavi etme hak ve yetkisi vardır. Aynı Kanunun 8.maddesinde de “Türkiye’de icrayı tababet için bu kanunda gösterilen vasıfları haiz olanlar umumi surette hastalıkları tedavi hakkını haizdirler.” denilmek suretiyle hekimlerin en temel hak ve yetkisi olan “tedavi hakkı” düzenlenmiştir. Bu hak, herhangi bir şekilde çalışma yeri ayrımı gözetilmeksizin tüm hekimlere aittir. Yukarıda da belirttiğimiz

Türk Tabipleri Birliđi Merkez Konseyi

GMK Bulvarı Şehit Daniş Tunalıgil Sok. No: 2 / 17 - 23, 06570 Maltepe - Ankara / Türkiye
Tel: (+90 312) 231 31 79 | Faks: (+90 312) 231 19 52 - 53 | e-posta: ttb@ttb.org.tr | http://www.ttb.org.tr

gibi muayenehaneler, hekimlerin mesleğini serbest icra ettikleri, ilgili Yönetmelik kapsamında yer alan, standartları bu Yönetmelikte düzenlenmiş bulunan birinci basamak özel sağlık kuruluşlarıdır. Muayenehaneler de tıpkı diğer sağlık kuruluşlarında olduğu gibi İl Sağlık Müdürlüğü'nün verdiği ruhsatla açılmaktadır ve Sağlık Bakanlığı'nın denetimine tabidir.

Tanı ve tedavi hizmetlerini bu düzenlemeler uyarınca muayenehanesinde veren hekimler, kendilerine başvuran hastaların muayenesini yapmanın yanı sıra mevzuata uygun şekilde -sunulan sağlık hizmetinin niteliği ve hasta yararını gözetererek- muayenehanelerinde uygulanabilecek işlemleri de yapabilmektedirler. Hastaya konulan tanıya uygun tedaviyi düzenleyen hekimler, gerekli hallerde bu tedavinin ayrılmaz parçası olan hastaya reçete düzenlemekte, istirahat raporu vermektedirler.

Bu raporların çalışanların hastalık iznine esas alınmamasının hukuken kabul edilebilir hiçbir nedeni yoktur. Muayenehanesinde mesleğini icra eden hekimin düzenlediği raporun yeterli ve geçerli sayılmayıp hastanın bir başka sağlık kuruluşundaki bir hekim tarafından da yeniden muayene edilerek rapor düzenlemesinin istenmesi, esasında hekime ait olan tedaviyi planlama yetkisinin kısıtlanması niteliğindedir. 1219 sayılı Yasanın hekime tanıdığı yetkinin alt düzenleyici işlemler ile kısıtlanması normlar hiyerarşisine aykırı olduğu gibi, hekimlik mesleğinin özü ve hizmetin gereği ile bağdaşmamaktadır.

Diğer taraftan bu sağlık kuruluşlarında verilen tedavi hizmetlerinin ve düzenlenen reçete bedellerinin Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından karşılanmaması da Anayasada sözü edilen eşitlik ilkesine aykırı olduğu gibi, hekimler ve ayrıca sağlık kuruluşları arasında haksız rekabet doğurmakta; hekimlerin mesleğini serbest icra etmesinin yanı sıra hastaların da hekim seçme özgürlüğünün önünde engel de oluşturmaktadır.

Bu nedenlerle muayenehanelerde düzenlenen istirahat raporlarının hastalık iznine esas alınmasını sağlayıcı düzenlemelerin yapılmasını, ayrıca talep eden muayenehane hekimleri ile sözleşme yapılarak sözleşmeli sağlık hizmeti sunucuları içine dahil edilmeleri konusunda gereğini bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla,

Prof. Dr. Vedat Bulut
TTB Merkez Konseyi
Genel Sekreteri